

Sygn. akt II Cz 434/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Irena Dobosiewicz/spr./ Sędziowie - SO Janusz Kasnowski

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **K. S. reprezentowanej przez przedstawicieli ustawowych**

rodziców M. i S. S.

przeciwko: **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 2/drugim/ wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 21 marca 2014 roku, sygn. akt I C 2094/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 434/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił powództwo małoletniej K. S. /punkt 1 / i zasądził od powódki na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł zatem na podstawie art. 98 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku wniosła powódka.

Skarżąca zarzuciła postanowieniu naruszenie prawa procesowego tj. art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w procesie cywilnym poprzez ich niezastosowanie przy zaistnieniu okoliczności szczególnie uzasadniających nieobciążanie powódki kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Za przegrywającego uznaje się powoda, którego żądanie nie zostało uwzględnione, lub pozwanego, którego obrona okazała się nieskuteczna. Z kolei o tym, w jakim stopniu strona wygrała lub przegrała sprawę decyduje rezultat przeprowadzonego porównania roszczeń dochodzonych z roszczeniami ostatecznie uwzględnionymi.

Urzeczywistniający zasadę słuszności art. 102 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik sporu, a zatem nie podlega wykładni rozszerzającej i związany jest z obowiązkiem strony podania okoliczności zezwalających na przyjęcie, że zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek”. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż przepis ten powinien być zastosowany wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegranej kosztami procesu przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności (tak postanowienie SN z 11 marca 2011 roku, II CZ 104/10, z dnia 16 lutego 2011 roku, II CZ 203/10). Przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. sąd powinien mieć na względzie zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji majątkowej i życiowej strony postępowania.

Ocena, czy w konkretnych okolicznościach taki wyjątek wystąpił, jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 19 maja 2006 r., III CK 221/05, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.).

2

Przepis art. 102 k.p.c. ma charakter dyskrecyjny. Wprawdzie kwestia trafności jego zastosowania bądź nie, co do zasady może być objęta kontrolą Sądu wyższego rzędu, niemniej jednak ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna następować wyjątkowo w sytuacji gdy ocena Sądu niższej instancji byłaby rażąco niesprawiedliwa (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lutego 2012 roku, sygn. akt I CZ 165/11, z 9 lutego 2012 roku, sygn. akt III Cz 2/12, postanowienie z dnia 26 stycznia 2012 roku III Cz 10/12).

Sąd Okręgowy nie podziela poglądu, że w niniejszej sprawie zaistniał wypadek szczególnie uzasadniony pozwalający w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach na odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. na rzecz zasady słuszności z art. 102 k.p.c. Wbrew stanowisku skarżącej, fakty związane z samym przebiegiem procesu nie przemawiają za zastosowaniem ostatniego z wymienionych przepisów. Zauważyć bowiem należy, że przedmiotowe powództwo o zadośćuczynienie zostało wytoczone przez powódkę po upływie niemal sześciu lat od zdarzenia. Śmierć jej dziadka miała miejsce w dniu 16 stycznia 2008 roku, zaś pozew został wniesiony do Sądu dopiero dnia 5 września 2013 roku /k.2/. W toku sprawy natomiast Sąd Rejonowy ustalił, że powódkę z dziadkiem łączyły relacje jak w zwykłej, normalnej rodzinie i nie miały one charakteru szczególnego. Tym samym nie sposób zgodzić się ze skarżącą, że obciążenie jej kosztami wzmaga tylko poczucie i tak doznanej krzywdy. Także charakter roszczenia, którego wysokość zależała od oceny sądu nie dawał podstaw do zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c. Skoro powódka pomimo upływu 6 lat od zdarzenia, z którym łączy swoje żądanie, podjęła ryzyko wystąpienia na drogę sądową przeciwko pozwanemu, to w okolicznościach niniejszej sprawy powinna ponieść konsekwencje związane z oddaleniem jej roszczenia. Ubocznie można zauważyć, iż uwzględniając znaczny upływ czasu od momentu zdarzenia do chwili wniesienia pozwu nie wykluczone było także poczynienie odpowiednich oszczędności na poczet procesu. Nikt nie może bowiem z góry zakładać, iż zostanie zwolniony z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, czy też z obowiązku zwrotu kosztów stronie przeciwnej w razie nieuwzględnienia roszczenia.

Wobec tego stwierdzić należy, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo obciążył powódkę kosztami procesu powstałymi w sprawie na mocy art. 98 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.

j